

Sygn. akt II K 144/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Złotoryi W. T.

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2016 r.

sprawy

A. A.

urodz. (...) w miejscowości B. - Azerbejdżan

syna A. i R. z d. N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 października 2014 r. w miejscowości N., gmina Z., powiat (...), województwo (...) przewoził w samochodzie marki M. model (...) 500 o numerze rejestracyjnym (...) paczek papierosów nie oznaczonych polskimi znakami akcyzy skarbowej w tym 490 paczek papierosów marki (...) i 490 paczek papierosów marki (...) a także posiadał w miejscowości J., powiat (...), województwa (...) w mieszkaniu przy ul. (...), w którym mieszka 4 paczki papierosów marki (...) nie oznaczonych polskimi znakami akcyzy skarbowej czym spowodował uszczuplenia należności publicznoprawnej w zakresie zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym należnemu Skarbowi Państwa w kwocie 15.056,00 zł (słownie piętnaście tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 00/100)

to jest o czyn z art. 65§1 kks

I uznaje oskarżonego A. A. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż kwota podatku narażonego na uszczuplenie była małej wartości i kwalifikuje ten czyn z art. 65§1 kks w zw. z art. 65§3 kks i za to na podstawie art. 65§3 kks skazuje go na karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka;

II na podstawie art. 63§1 kk na poczet kary grzywny zalicza zatrzymanie w dniu 23 października 2014 r., ustalając, iż zatrzymanie to jeden dzień pozbawienia wolności równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny;

III na podstawie art. 30§2 kks i art. 31§6 kks orzeka przepadek dowodów rzeczowych w postaci 490 paczek papierosów (...), 490 paczek papierów (...) i 4 paczek papierosów (...) i zarządza ich zniszczenie;

IV na podstawie art. 113§1 kks w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, a na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 1000 złotych.

Sygn. akt II K 144/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 21 października 2014 r. M. A. (1), żona A. A., na targowisku (...) w J. zakupiła od Ł. Z. za kwotę 2500 złotych 490 paczek papierosów (...) i 490 paczek papierosów (...). Papierosy te nie były oznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej.

W dniu 23 października 2014 r., wiedząc o tym, A. A. przewoził te papierosy w bagażniku samochodu M. o nr rej (...).

Ponadto, A. A. w swoim mieszkaniu w J. przy ul. (...) posiadał cztery paczki papierosów (...), nie oznaczone polskimi znakami akcyzy skarbowej.

A. A. spowodował uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego na kwotę 15056 złotych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. A. – k. 31, 76, 181, 352,

zeznania świadka K. G. – k. 43-44, 182,

zeznania świadka M. H. – k. 85, 182,

zeznania świadka P. K. – k. 98-99, 182-183,

zeznania świadka K. S. – k. 101-102, 183,

zeznania świadka J. J. – k. 270,

zeznania świadka D. S. – k. 270-271,

zeznania świadka M. A. (1) – k. 271,

zeznania świadka Ł. Z. – k. 352,

zeznania świadka A. G. – k. 95-96, 276,

protokoły przeszukania – k. 7-9, 15-17, 21-23,

protokoły oględzin – k. 10-11, 70-73,

protokół tymczasowego zajęcia – k. 18-19,

materiał fotograficzny – k. 51-60,

informacja z (...) k. 274,

dowody rzeczowe.

A. A. ma obecnie 49 lat, ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest nauczycielem, jest żonaty, ma dwoje dzieci, prowadzi działalność gospodarczą, z której obecnie nie osiąga dochodów, jest obywatelem Azerbejdżanu, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, był wielokrotnie karany. Był on w sprawie zatrzymany w dniu 23 października 2014 r.,

obecnie jest tymczasowo aresztowany do innej sprawy. Wydano postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym przez zajęcie kwoty 5000 złotych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 30, 181.

protokół zatrzymania – k. 2,

kserokopia paszportu i dowodu osobistego – k. 4-6,

karta karna – k. 38-39,

postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym – k. 49-50,

odpisy wyroków – k. 129-146.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, że nie wiedział, iż przewozi papierosy w bagażniku, gdyż zakupiła je jego żona. Podał, że policjantom powiedział początkowo, że to jego samochód j jego papierosy na zasadzie odruchu.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż nie wiedział, że w bagażniku samochodu znajdują się papierosy bez polskich znaków akcyzy. Oskarżony, co sam przyznał, na początku interwencji w N. powiedział policjantom, że zarówno samochód, jak i papierosy należą do niego. Sąd w tym zakresie dał zatem wiarę świadkom (funkcjonariuszom policji i straży granicznej), w szczególności świadkowi K. G.. Podkreślić trzeba, że jakkolwiek oskarżony wskazał, że również samochód należy do niego, choć jego właścicielem okazał się świadek A. G. (jako, że kwestia ta nie budziła sporu, sąd nie przeprowadzał tego dowodu bezpośrednio), to z takiego wskazania nie można wyprowadzić wniosku, iż odpowiedź w zakresie posiadania papierosów była odpowiedzią o charakterze odruchowym, a nie oświadczeniem wiedzy. Po pierwsze, choć tę okoliczność sąd traktuje w sposób drugorzędny i pomocniczy, oskarżony, wedle relacji wspomnianych świadków-funkcjonariuszy, nie wyglądał na osobę zaskoczoną odkryciem papierosów w bagażniku. Po drugie, z wiarygodnej relacji świadka K. G., wynika, iż oskarżony wskazał, że nabył te papierosy kilka dni wcześniej na targowisku (...) w J..

Skoro z innych dowodów wynikało, że papierosy te rzeczywiście zostały zakupione kilka dni wcześniej przez żonę oskarżonego M. A. (2) na targowisku (...) w J., to nie ma innej możliwości, niż to, że oskarżony, przewożąc te papierosy w dniu 23 października 2014 r., wiedział o tym. Inaczej, nie powiedziałby bowiem policjantom o miejscu nabycia tych papierosów.

Jakkolwiek zeznania M. A. (1), a szczególnie Ł. Z., budzą szereg wątpliwości (dotyczy to głównie ustalenia Ł. Z. jako sprzedawcy nielegalnych papierosów, który na prośbę klientki zgadza się złożyć obciążające go zeznania przed sądem), to brak jest dowodów, obalających ich twierdzenia w zakresie osoby, która nabyła te papierosy. Nie dał sąd natomiast wiary zeznaniom świadka M. A. (1), iż oskarżony nie miał wiedzy o tym, że w bagażniku znajdują się papierosy. Przemawia za taką oceną, po pierwsze, wspomniane powyżej oświadczenie oskarżonego na miejscu interwencji o miejscu i terminie nabycia papierosów. Po drugie, brak wiedzy oskarżonego o papierosach należy ocenić jako rażąco sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego. Skoro bowiem M. A. (1) miałyby ukrywać fakt nabycia papierosów (za pokazną sumę jak na własny użytek), to nie przetrzymywałyby tych papierosów w samochodzie użytkowanym również przez oskarżonego. Szczególnie, że nie budzi wątpliwości to, że oskarżony posiadał w domu cztery paczki papierosów, bez polskich znaków akcyzy, z których wraz z żoną wspólnie korzystali. Nie dostrzega sąd wy tłumaczenia dlaczego zatem M. A. (1) miałyby ukrywać papierosy przed mężem, skoro je razem używają.

W pozostałym zakresie, zebrany materiał dowodowy nie budził wątpliwości i sąd ustalił stan faktyczny sprawy tak, jak to opisano w poprzedniej części uzasadnienia.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, nie miał sąd wątpliwości, że zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona ustawowe wskazane w art. 65§1 kks w postaci przewożenia wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy. Jak to sąd wskazał przy okazji oceny dowodów, oskarżony miał pełną świadomość przewożenia papierosów bez polskich znaków akcyzy co znaczy, że oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się umyślnie. Sąd uznał jedynie, że należy prawidłowo zakwalifikować czyn oskarżonego z art. 65§1 kks w zw. z art. 65§3 kk. Zgodnie z bowiem w z art. 65§3 kks, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości czyn taki podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych. wedle natomiast art. 53§14 kks, mała wartość to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, a zatem z pewnością wartość akcyzy, którą uszczuplił oskarżony takiego progu nie przekraczała.

Stosownie do art. 12 i 13 kks, wymierzając karę, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, które uznał za sytuujące się na średnim poziomie, względy prewencji indywidualnej (ważne z uwagi na uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego) i ogólnej oraz stopień naruszenia obowiązku finansowego, związany z wysokością podatku narażonego na uszczuplenie.

Mając na względzie powyższe, sąd uznał za sprawiedliwą karę w wysokości 100 stawek dziennych po 100 złotych każda stawka, o czym sąd orzekł na podstawie art. 65§3 kks w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

Jako, że oskarżony był zatrzymany w dniu 23 października 2014 r., dzień ten, stosownie do treści art. 63§1 kk, należało zaliczyć na poczet kary grzywny, o czym sąd orzekł w punkcie II wyroku.

Papierosy bez polskich znaków akcyzy podlegały obowiązkowemu przepadkowi przez ich zniszczenie, o czym sąd, zgodnie z art. 30§2 kk i art. 31§6 kks orzekł, jak w punkcie III wyroku.

Brak było podstaw do uznania, iż oskarżony nie jest w stanie uiścić kosztów sądowych, stąd sąd, stosownie do treści art. 627 kpk w zw. z art. 113§1 kks obciążył go tymi należnościami oraz wymierzył opłatę zależną od wysokości grzywny, orzekając, jak w punkcie IV wyroku.